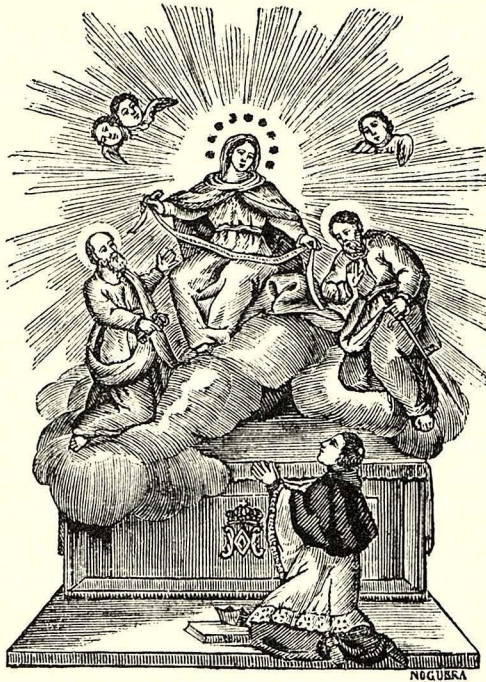

GOZOS DE N.^{TRA}

SANTA

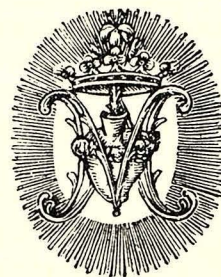
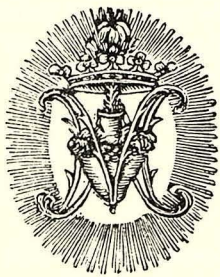
VENERADA EN LA

SEÑORA DE LA

CINTA,

CIUDAD DE TORTOSA.

HOC CINGULUM QUO PRECINGOR,
VOBIS TRADO IN PIGNUS AMORIS.

Madre Virgen sin pecado seais por siempre alabada: pues con la Cinta sagrada á Tortosa habeis honrado.

Desde los cielos bajasteis movida de un grande amor, y con reverente honor de la pila agua tomasteis, y al altar mayor llegasteis con Pedro y con Pablo al lado: Pues con la Cinta &c.

Angeles que en procesion lucida os acompañaron, el Te-Deum entonaron con suave alternacion: el templo en esta ocasion en cielo fué transformado: Pues con la Cinta &c.

Al tiempo de esta armonía un sacerdote llegó, y cuando cantar oyó tuvo gran melancolía: dudando si acaso habria á los maitines faltado: Pues con la Cinta &c.

Al entrar sus ojos vieron en dos coros divididos,

y con cirios encendidos los Angeles que os sirvieron: tomó una luz que le dieron mas ella el pecho inflamado: Pues con la Cinta &c.

Mandáronle que subiese á la capilla mayor, y entre obediencia y temor no acertaba en lo que hiciese; venció la obediencia y fuese hácia Vos, de Vos llamado: Pues con la Cinta &c.

Yo, le dijiste, del cielo bajo á honrar este lugar, esta Cinta en este altar dejo para su consuelo; pagando su amante celo, cuanto en mi culto ha mostrado: Pues con la Cinta &c.

Y porque de este favor no dudes será testigo, quien observó fiel amigo de Dios, el monje mayor; faltó luego el resplandor, y fuera el templo se ha hallado: Pues con la Cinta &c.

Tocan en esta ocasion

á maitines: y él entró, y al testigo preguntó de la pasada vision: es verdad, no es ilusion, responde el monje admirado: Pues con la Cinta &c.

Al altar ambos subieron y viendo alli colocada la Cinta, prenda sagrada, de gozo se enternecieron; aviso al Obispo dieron, al clero y al magistrado: Pues con la Cinta &c.

Pues con tal premio, Señora, honrasteis esta ciudad, benigna siempre amparad sus hijos en cualquier hora y á la que en el parto implora, el socorro asegurado: Pues con la Cinta &c.

TORNADA.

A todos norte elevado atended, siendo llamada: Pues con la Cinta sagrada á Tortosa habeis honrado.

ψ. *Dignare me laudare te Virgo Sacrata.*

ϛ. *Da mihi virtutem contra hostes tuos.*

OREMUS:

Omnipotens æterne Deus, qui Gloriosæ Virginis Mariæ corpus, et animam, ut dignum Filii tui habitaculum effici mereretur, Spiritu Sancto cooperante preparasti; da ut Cingulo puritatis ejus precincti, cor nostrum esse habitaculum tuum perpetuo mereamur. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Barcelona: Por Miguel y Jaime Gaspar. = 1848.

NOSTRA SENYORA DE LA SANTA CINTA

VENERADA A LA CIUTAT DE TORTOSA

Tortosa guarda com preuada relíquia dos pams de la «Santa Cinta». Un altre fragment de deu pams es perdé l'any 1937.

La «Santa Cinta» no és pas una veta, és un cinyell o faixa d'un pam d'amplària per dotze de llarg que un inventari del 1347 descriu així:

«Item te el Monge Major en una caixa de fust pintada, una Cinta, la qual es diu esser de Sancta Maria, la qual es de seda blanca, et es feta á manera de exarsia de pescar, la qual presta a les dones que van en part et non poden enfantar, et es nuada en sinch lochs, et hay XII pams de llonch, é més de un de ample, e, als caps es feta a manera de trena de fil o de cayrel, et hay un tros de cuyro lligat a cada un cap, de quatre palms, la qual se diu que Sancta Maria la ha tinguda Cintada en esta iglesia, com «hic apparet», segons pus llongament es contingut en un miracle, lo qual es escrit en alguns llibres, segons ques diu.»

La tradició tortosina, que canten tots els goigs de la «Santa Cinta» fou recollida en un relat que, tret dels Breviaris antics de la Seu, fou aprovat l'any 1508 per l'autoritat eclesiàstica i publicat el 1626. En fem un breu resum:

«Hi havia a Tortosa un clergue — s'ignora el nom — molt virtuós i devot de Maria. Un dia, a mitja nit, fou portat miraculosament des de sa casa a les portes de la Seu, i oí que a dins cantaven el Te-Deum. Entristit es deia: M'he dormit, i faig tard... però, com és que, essent dia ferial, canten el Te-Deum, propi dels dies festius?

»Tot entrant veié una gran claror i molts àngels distribuïts en dos cors amb vestits blancs i ciris a les mans. Aquests li donaren un ciri i l'encaminaren vers l'altar major. Allí hi havia, asseguda en un tron i cenyint corona de reina, una senyora amb dos ancians al seu costat. Ella preguntà al sacerdot si la coneixia. Ell respongué que ho sospitava, però no acabava de comprendre. Llavors la senyora digué: Jo soc la Mare de Déu, i aquests dos són Sant Pere i Sant Pau.

»Llavors el clergue caigué de genolls tot dient: Com és que jo, indigne pecador, hagi merescut la gracia de veure-us a Vós, la Reina del Cel?

»Maria respongué: No temis, perquè has estat servidor meu, has merescut de veure'm en aquesta vida... i com que aquesta esglèsia està edificada per honorar-me i els tortosins cuiden de venerar-me i servir-me, com a penyora del meu amor us entrego aquesta Cinta, feta per mi i que em ceneix; us la deixo damunt l'altar. De tot això fes-ne relació al Bisbe, a la clerença, a la ciutat i al poble.

»Potser no em creuran — objectà el clergue —. I Maria replicà: El Monjo Major des de dalt el cor ho ha vist tot, tots dos fareu el que us dic.

»Desaparegué la visió i el sacerdot es trobà de nou fora del temple que tenia les portes tancades. Ja a casa seva rumiava el que li havia passat quan oí que a la catedral tocaven a Maitines. Totseguit marxà cap a la Seu, i en veure-hi el Monjo Major li preguntà: Heu vist el que fa pocs moments ha passat ací dins? Sí, digué el Monjo. I, en encendre els ciris de l'altar, tots dos van veure el Cinyell que Maria havia deixat.

»Acabat l'Ofici de Maitines comunicaren el fet als canonges i demés clergues i l'endemà de dia al Sr. Bisbe que, havent convocat els ciutadans, feu que el sacerdot i el Monjo Major manifestessin el succés, i totseguit disposà una Processó per la Ciutat, portant aquell obsequi de Maria, la Santa Cinta, amb grandíssima devoció. Acabada aquesta el Bisbe benehí el poble amb la Santa Cinta i la guardà dins el Sagrari.»

Els autors que han tractat de la Santa Cinta no coincideixen en la data d'aquests fets. El P. Antoni Doménech en la seva *Historia de los santos de Cataluña*, publicada l'any 1602, la posa al segle I. El P. Narcís Camós en el seu *Jardín de María...* publicat el 1657, propugna el 1360. Modernament l'historiador tortosí Enric Bayerri en la seva voluminosa obra *Historia de Tortosa y su comarca* (1939-1960) opina que el fet s'esdevingué el 1179, d'acord amb altres autors.

Actualment la diòcesi de Tortosa celebra la festa de la Mare de Déu de la Cinta, Patrona de la Ciutat, el primer dissabte de setembre. Litúrgicament a la Ciutat és Solemnitat, i als demés llocs és Memòria Obligatòria.

Santiago Casanovas i Giner, Pvre.